

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Lleis ordinàries

Llei de la reforma del Codi Penal

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de maig de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de la reforma del Codi Penal

Exposició de motius

La redacció d'un Codi Penal constitueix un treball extraordinàriament laboriós i complex, i la seva aprovació significa un fet cabdal en l'ordenació jurídica d'un país. El Principat d'Andorra va emprendre aquest treball que es va desenvolupar al llarg de diversos anys i va culminar amb la seva publicació el dia 13 de juliol de 1990.

El contingut d'un Codi Penal pressuposa una voluntat d'estabilitat, i de permanència. Tanmateix, en virtut d'una voluntat d'adaptació al nou entorn social, aquestes qualitats fan que s'hi hagin d'introduir aquelles modificacions exigides per noves circumstàncies o per una visió del tractament d'una determinada matèria, sense perjudici d'una reforma global del text per a adaptar-lo a la nova situació institucional.

En el referit text de l'any 1990, com a manifestació d'una sensibilitat activa davant aquesta problemàtica dels temps actuals, ja s'hi va incorporar la tipificació dels delictes de blanqueig de diners. Ara, els legisladors han volgut donar una nova dimensió a la lluita contra el narcotràfic i el crim promulgant una llei específica de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diners o valors productes del crim que conté noves obligacions, i noves formulacions, dirigides a assegurar que els circuits financers andorrans no puguin ser utilitzats per a fins dolosos, el que fa necessari unes modificacions dels articles 145, 146 i 226

del Codi Penal, que es precisen a continuació:

Article 1

Els articles 145 i 146 del Codi Penal queden redactats com s'expressa a continuació:

"Article 145

El qui cometi un acte per a ocultar l'origen de diners o de valors provinents d'un delictes de tràfic de drogues, de segrest, de venda il·legal d'armes, de proxenetisme o de terrorisme, o utilitzi aquells diners o valors lícitament, coneixent-ne o havent de conèixer-ne la procedència, serà castigat amb pena de fins a vuit anys de presó i multa de fins a 20.000.000 de PTA."

"Article 146

Quan, en els supòsits de l'article anterior l'autor hagi actuat amb ànim de lucre o hagi format part d'una associació per a delinquir o per blanquejar diners o valors procedents de delictes comesos a l'estranger, la pena imposada podrà ser de deu anys de presó i una multa de fins a 80.000.000 PTA."

Article 2

L'apartat primer de l'article 226 del Codi Penal queda redactat com s'expressa a continuació:

"Article 226

L'administrador o empleat de banca, d'establiment de crèdit o d'entitat financera, que reveli maliciosament informació confidencial relativa a clients, serà condemnat amb pena de presó de fins a quatre anys. Si el delictes es comet per preu o recompensa la màxima serà de set anys de presó."

Disposició final

Aquesta llei entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 11 de maig de 1995

Josep Dalleres Codina
Síndic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació

en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Mitterrand
Président de la
République Française
Coprincep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Coprincep d'Andorra

Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les entitats enquadrades en el sistema financer

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de maig de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les entitats enquadrades en el sistema financer

Exposició de motius

L'article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer disposa que, a més del capital social, les entitats integrades en el sistema financer tindran l'obligació de mantenir unes reserves mínimes de fons propis en garantia de les seves obligacions operacionals.

El mateix article disposa que el Consell General, mitjançant una regulació específica, fixarà els límits màxims aplicables per aquest concepte i els imports mínims exigits a cada entitat, segons la naturalesa de la seva activitat.

Una anàlisi de la història general de l'activitat empresarial financera, i d'una manera particular la bancària, ens deuria portar a la conclusió que el factor fonamental que normalment dóna solidesa a les entitats, i per tant seguretat als clients, és la qualitat de la gestió professional. La capacitat, la prudència i la previsió dels dirigents són les millors garanties que pot

oferir una entitat financera als seus clients.

Per tant, seria inútil d'intentar de basar la seguretat dels clients en una sola política basada en la magnitud dels fons propis de les entitats financeres i en mecanismes de garantia real. Això no obstant, sí que aquests factors contribueixen, d'una manera molt significativa, a donar una estructura positiva al balanç de l'entitat i mantenir una imatge de serietat i de fortlesa, tant en l'àmbit interior com en el de les relacions internacionals.

En la mateixa línia de raonament, es pot evocar que en determinats països i circumstàncies, els dipòsits en garantia han configurat un element clau i, a més, han estat l'origen del conjunt de polítiques que la majoria de països han dut a terme, amb objectius diversos i canviants, per via de coeficients d'obligat compliment. Són matèries que han anat evolucionant i que van evolucionant, de manera no uniforme i d'acord amb les conveniències generals de cada país, en cada etapa de la seva vida econòmica.

El tractament dels dipòsits en garantia planteja dues qüestions: els volums i les condicions. Pel que fa als volums, cal tenir en compte que es tracta d'una mesura que no serà única i que no es pretén que sigui determinant sinó coadjuvant al factor garantia; oportunament, les diferents regulacions i reglamentacions fixaran les diverses condicions que han de reunir les estructures financeres de les diferents classes d'entitats que componen el sistema financer. Per tant, no seria apropiat que es marquessin percentatges de reserves en garantia que no fossin raonables. El Consell General, mitjançant la present regulació, en marca els límits màxims. D'altra banda, fixa també unes quantitats mínimes per situar el conjunt del sector en un nivell d'exigència generalitzada.

Les condicions que hauran d'aplicar-se a aquests dipòsits és una matèria que la Llei d'ordenació del sistema financer posa sota la facultat del Govern. És sabut que en el nostre entorn hi ha exemples de tota mena a l'hora de tractar els dipòsits corresponents a polítiques de coeficients o de mesures similars; en una gamma molt àmplia, van des dels dipòsits no remunerats fins als que se'ls reco-

neix un rendiment més o menys equivalent al del mercat. El Consell General considera que aquestes condicions constitueixen un element molt important. Han de ser flexibles i fixades amb equitat, segons el bon criteri del Govern. A l'hora de fixar-les, el Govern haurà de tenir en compte les circumstàncies que ara concorren en aquesta matèria i, quan s'escaigui, ajustar les condicions en funció de l'evolució d'aquestes circumstàncies.

Així, la present Llei significa un avanç més en el progressiu compliment d'allò que preveu la Llei d'Ordenació del sistema financer. Un desplegament normatiu que no acaba amb la implantació de les reserves de garantia sinó que haurà de completar-se amb les lleis i reglaments previstos en els articles 16, 20, 23 i 24 de la referida llei per tal de fomentar sòlidament la nova etapa que haurà de conjuminar dues prioritats: el manteniment de la solidesa del sector financer Andorrà, i la salvaguarda dels interessos generals del país.

A partir dels raonaments exposats, el Consell General ha aprovat la present Llei.

Article 1

Les entitats integrades en el sistema financer tindran l'obligació de mantenir entre els seus recursos permanents unes reserves mínimes de fons propis en garantia de les seves obligacions operacionals, les quals figuraran en el balanç de les entitats bancàries en un compte titulat "reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals" i en el balanç de la resta de les entitats financeres en un compte titulat "Reserves en garantia d'obligacions operacionals".

L'import corresponent es dipositarà en un compte obert a l'Institut Nacional Andorrà de Finances pel Govern i figurarà en el balanç de cada entitat, en un compte d'actiu titulat "Govern d'Andorra, Reserves en Garantia de Dipòsits i d'altres obligacions operacionals."

Article 2

Les entitats integrades en el sistema financer no podran disposar de les reserves en garantia, salvat els casos excepcionals que el Govern establirà reglamentàriament.

Article 3

El límit màxim de reserves en garantia aplicable a les entitats bancàries serà del 4 per cent del volum d'inversions de l'entitat, per tots conceptes, amb deducció de les efectuades amb fons propis i d'origen bancari.

La base d'aplicació del percentatge corresponent s'establirà a partir de les xifres dels balanços de les entitats bancàries tancats el trenta-u de desembre de mil nou-cents noranta-tres.

En tot cas, l'import mínim per cadascuna de les entitats bancàries serà de mil milions de pessetes, sigui quin sigui el seu volum d'inversions.

Article 4

Les entitats financeres amb activitat creditícia, segons queden definides en l'article 4 de la Llei d'ordenació del sistema financer, hauran de mantenir i dipositar, en qualitat de reserves mínimes, les xifres que s'indiquen a continuació, segons el subgrup al qual pertanyin en virtut de la seva especialització.

- a) Crèdit hipotecari, 85 milions de pessetes
- b) Finançament de vendes a termini
Finançament vendes en general, 85 milions de pessetes
Finançament vendes automòbils, 35 milions de pessetes
- c) Arrendament financer / "leasing"
Arrendament financer en general, 85 milions de pessetes
Arrendament financer d'automòbils, 35 milions de pessetes
- d) Compra i gestió de cobrament de factures (factoring), 85 milions de pessetes.

Article 5

Les entitats financeres amb activitat creditícia que tinguin com a objecte social més d'una de les especialitzacions referides en el precedent article 4, hauran de mantenir i dipositar unes reserves mínimes equivalents a la suma de les que es fixen per a cada activitat específica, fins a una xifra no superior als 255 milions de pessetes.

Article 6

Les entitats definides en l'article 5 de la Llei d'ordenació del sistema financer com altres entitats financeres, hauran de man-

tenir i dipositar, en qualitat de reserves mínimes, les xifres que s'indiquen a continuació, segons el subgrup al qual pertanyin per la seva activitat:

- a) gestió de patrimonis, 25 milions de pessetes
- b) societats d'inversió, 35 milions de pessetes
- c) societats de cartera, 35 milions de pessetes
- d) fons mutus d'inversió, 35 milions de pessetes
- e) societats holding de caràcter genèric, 35 milions de pessetes
- f) canvi de moneda, com a activitat principal, 8,5 milions de pessetes.

Article 7

Les altres entitats financeres que tinguin com a objecte social més d'una de les especialitzacions referides en l'article 6 precedent, hauran de mantenir i dipositar unes reserves mínimes equivalents a la suma de les que es fixen per cada activitat específica, fins a una xifra no superior als 100 milions de pessetes.

Article 8

S'autoritza al Govern perquè, en funció de l'activitat de totes les entitats financeres, pugui establir un barem de càlcul de les reserves a mantenir i dipositar basat en uns paràmetres que reflecteixin els volums operacionals de l'entitat.

Salvat l'import de reserves mínimes indicat en els articles 4, 5, 6 i 7 de la present Llei, la xifra a mantenir i dipositar no podrà ser superior a l'equivalent d'un 4 % de les inversions totals de la societat, amb deducció de les efectuades amb fons propis i amb fons d'origen bancari.

Als efectes del que preveu l'anterior paràgraf, les inversions fetes per compte dels clients podran ser homologades a les efectuades per compte propi.

Disposició transitòria primera

Les entitats afectades per la present Llei que estiguin operant actualment, podran cobrir amb qualsevol classe de fons propis la constitució de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals.

Disposició transitòria segona

Les entitats que estiguin operant actualment i que, a causa d'una insuficiència de fons propis, no puguin constituir immediatament la totalitat de les reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals, podran presentar al Govern, no més tard de 30 dies hàbils a comptar des de la data de publicació de la present Llei, una sol·licitud argumentada demanant l'ajornament parcial del seu compliment. Tanmateix, en qualsevol cas, aquestes reserves hauran de quedar completades durant el període d'adaptació referit en la disposició transitòria tercera de la Llei d'ordenació del sistema financer.

El Govern, amb l'informe previ de l'Institut Nacional Andorrà de Finances i el dictamen de la Comissió Superior de Finances, donarà la conformitat a la petició o la desestimarà no més tard de 60 dies hàbils, a comptar des de la data d'entrada de la sol·licitud.

Disposició transitòria tercera

Amb l'abast que correspongui, queda precisat que als preceptes incorporats a aquesta Llei i, en general, a les regulacions referides a coeficients i dipòsits d'obligat compliment, no els és aplicable el període d'adaptació objecte de la disposició tercera de la Llei d'ordenació del sistema financer, llevat de les salvetats explicitades en aquesta mateixa Llei.

Disposició transitòria quarta

El Consell General fixarà, no més tard del 31 de desembre de 1997, les xifres de capital social mínim a què es refereix l'article 16 de la Llei d'ordenació del sistema financer, un cop que hagi aprovat les regulacions que han de complementar l'esquema legislatiu bàsic referit a l'àmbit financer, en les matèries i calendaris següents:

- a) Durant els sis mesos següents a l'entrada en vigor de la present Llei, els criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres, incloses les normes de ponderació en matèria de fons propis, previstos a l'article 18 de la Llei d'ordenació del sistema financer.

- b) Durant l'any 1996, les regulacions de cadascun dels grups d'entitats integrades en el sistema financer.

- c) Durant el primer semestre de 1997, el règim disciplinari de les entitats financeres que ha de ser exercit per la Comissió Superior de Finances d'acord amb l'article 9 de la Llei d'ordenació del sistema financer.

- d) Durant el segon semestre de 1997, les condicions altres que la xifra de capital social mínim, exigides per a l'accés a l'activitat pròpia de les entitats financeres i per al seu exercici.

Disposició transitòria cinquena

Mentre no s'hagi fet el desplegament normatiu de l'article 16 de la Llei d'ordenació del sistema financer, o fins que el Consell General aprovi una llei tributària que afecti a les obligacions de les entitats bancàries, els dipòsits de les reserves en garantia que constitueixin aquestes entitats no seran remunerats. El percentatge efectiu a aplicar en el càlcul de les reserves serà de l'1,25% del volum d'inversions de l'entitat, per tots conceptes, amb deducció de les efectuades amb fons propis i d'origen bancari.

El Govern, previ informe de l'INAF i dictamen de la Comissió Superior de Finances, ajustarà anualment el percentatge dit en el paràgraf precedent, en la mesura que sigui necessari per tal de mantenir estable el cost econòmic global anual per a les entitats bancàries derivat de l'aplicació de la present Llei i de la Llei de regulació del coeficient d'inversions obligatòries, de 30 de juny de 1994.

Disposició transitòria sisena

El Decret d'emissió de deute públic de 22 d'agost de 1994 es convalida en tots els seus termes i condicions.

Disposició derogatòria primera

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que es contradiguin amb el que estableix la present Llei.

Disposició final primera

S'autoritza el Govern perquè pugui dictar les disposicions que calgui per al desenvolupament efectiu de la present Llei.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 11 de maig de 1995

Josep Dalleres Codina
Síndic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Mitterrand
President de la
República Francesa

Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei

de guarderies infantils

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de maig de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de guarderies infantils

Exposició de motius

Les guarderies infantils són centres destinats a tenir cura dels infants durant espais de temps determinats, o durant tot l'horari escolar, sota la responsabilitat de persones qualificades.

Aquests centres apareixen com un lloc on els pares troben, per una part, recursos per a la millor incorporació social dels seus fills i, per l'altra, elements que els ajuden en la seva tasca educativa. No són una substitució de la família sinó un complement educatiu. La seva funció és primordialment educativa, en el sentit més ampli de la paraula.

Al Principat d'Andorra, tant des de la iniciativa pública com des de la privada, han sorgit les guarderies infantils sense que existeixi cap disposició que en reguli el funcionament.

Al llarg d'aquests darrers anys, nombrosos treballs d'investigació duts a terme més enllà de les nostres fronteres, indiquen que la qualitat de les guarderies té una incidència directa i important sobre la salut física i emocional de l'infant, i sobre el seu desenvolupament social. Un bon nivell dels programes sanitaris, educatius i socials d'aquests centres afavoreix un millor desenvolupament físic, emocional, social i intel·lectual de l'infant i facilita, posteriorment, d'acord amb les percepcions dels educadors, una millor integració i adaptació a l'escola maternal i de primera ensenyança.

S'ha de remarcar, també, la important funció social que realitzen aquests centres ja que proporcionen un gran suport en les tasques familiars d'educació i formació, que arriben a suplir en algunes ocasions.

Així, és dins aquest marc que esdevé necessari i urgent l'establiment d'una normativa eficaç que reguli l'atenció assistencial i educativa dels centres que acullen aquests infants.

Article 1

1. Queden subjectes a les disposicions de la present Llei:

Tots els centres, serveis i establiments, públics o privats, sigui quina sigui llur denominació actual, que de forma contínua tinguin cura d'infants menors de sis anys per contribuir a llur atenció assistencial i educativa. D'ara endavant tindran la denominació de guarderies infantils.

Malgrat allò establert en el punt anterior, l'Administració pública podrà autoritzar els centres, serveis i establiments citats a tenir cura d'infants majors de sis anys en horari i període extraescolar.

2. Queden exclosos d'aquesta Llei:

a) Els serveis adscrits als centres, públics o privats, que hagin estat autoritzats i inscrits específicament com a centres d'ensenyament i els que d'ara endavant ho siguin, que es regiran per les disposicions legals en matèria d'educació.

b) Els centres públics o privats dins el quadre d'un programa d'esbarjo, que es regiran per la seva pròpia normativa.

Article 2

Tots els centres, serveis i establiments que regula la present Llei quedaran subjectes a la normativa que establirà reglamentàriament el Govern sobre:

- Condicionaments materials i arquitectònics, emplaçament, instal·lació i equips;
- Condicionaments higiènic-sanitaris i de seguretat;
- Orientacions de puericultura i ambientació social;
- Orientacions educatives i pedagògiques segons l'edat dels infants;
- Personal necessari segons nombre de nens; m² necessaris segons nombre de nens i edat.

Article 3

Per Decret del Govern es determinaran els mòduls de personal, les titulacions o certificacions acadèmiques legalment establertes que haurà de posseir i els requisits higiènic-sanitaris que haurà de complir.

Article 4

1. Els centres públics a què fa referència l'apartat 1r. de l'article 1r. seran creats i suprimits per Decret de l'Administració corresponent.

2. Els centres, serveis i establiments privats a què fa referència l'apartat 1r. de l'article 1r hauran de sol·licitar la corresponent autorització d'obertura prop del Comú i del Govern.

3. En qualsevol cas, seran preceptius els informes dels Ministeris competents en els àmbits d'Afers socials, d'Educació, Sanitat i Indústria.

Article 5

Podran sol·licitar autorització d'obertura totes les persones físiques o jurídiques llevat dels casos següents:

- Les persones que tinguin antecedents penals per delictes dolosos;
- Les persones físiques o jurídiques a les quals s'hagi revocat una autorització, en la mesura que resulten inhabilitades per aquest motiu en els termes previstos a l'article tretzè;